

РЕШЕНИЕ

№ 142

гр. Ямбол, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЯМБОЛ, XV СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Марина Хр. Христова И.ова

при участието на секретаря Т. С. К.
като разгледа докладваното от Марина Хр. Христова И.ова Гражданско дело № 20232330103179 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по искова молба, предявена от АПИ – гр. София, чрез ОПУ гр. Я. против ЗАД «АРМЕЕЦ» – гр. София, с която се иска съдът да осъди ответника да заплати на ищеца сумата от 129,60 лв., представляваща остатък от дължимо застрахователно обезщетение по 33 ГО за причинени му имуществени вреди в резултат на ПТП от 28.06.2022 год., в едно със законната лихва от 07.12.2022 год. – датата на предявяване на претенцията, до окончателното изплащане на сумата.

В исковата молба се твърди, че в резултат на ПТП, възникнало на 28.06.2022 год. , констатирано с протокол от същата дата били нанесени имуществени вреди на ищеца , изразяващи се в увреждане на 20 метра единична оградителна система за пътища в пътната част.Уврежданията били причинени от водач на лек автомобил, застрахован по задължителна застраховка ГО при ответника.Със заявление от 05.12.2022 год. ответникът бил уведомен за настъпилото застрахователно събитие. Общата стойност на причинените вреди била в размер на 1935, 60 лв. с ДДС Описват се подробно обстоятелствата по настъпване на процесното ПТП. Ищецът получил от застрахователя частично плащане в размер на 1806, 00 лв., като по изложени съображения счита, че има право на пълно възстановяване на вредата съгласно чл. 51 от ЗЗД. Иска се и присъждане на лихва за забава върху главницата от датата на уведомяване на застрахователя.

Ответникът не оспорва,че на 28.06.2022 год. е настъпило процесното ПТП, механизма на същото, че от ПТП са нанесени вреди на пътното съоръжение, не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по 33 ГО към датата на увредата, както и че е извършил плащане в размер на 1806 лв. Счита, че е изпълнил задълженията си към ищеца, поради което и не е дал повод за завеждане на делото. Оспорва претенцията по размер като твърди, че застрахователното обезщетение по образуваната при него преписка е изчислено по средни пазарни цени към момента на събитието , като е взета предвид стойността на материалите, които биха могли да бъдат

реализирани като вторични суровини от страна на увреденото лице, които материали нямало законова пречка да бъдат върнати в пунктове за вторични суровини – чл. 39 ЗУО. В противен случай според ответника би се стигнало до неоснователно обогатяване на ищеца. Оспорва се искането за присъждане на лихва за забавено плащане по изложени съображения. Иска се отхвърляне на исковете, както и присъждане на разноски.

В с.з. исковата молба се поддържа от процесуалния представител на ищеца.

Ответникът, редовно уведомен, не изпраща представител.

Третото лице помагач, редовно уведомено, не се явява и не изразява становище по иска.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното от **фактическа страна**:

Към исковата молба е приложено уведомително писмо от 05.12.2022 год. до ответника с искане за заплащане на нанесена щета по посочена банкова сметка, получено от представител на ответника на 07.12.2022 год./известие за доставяне, в което е вписан № ****/05.12.2022 год./. Приета е и количествено – стойностна сметка за щети от ПТП от 28.06.2022 год. на обща стойност 1935, 60 лв. с ДДС.

Приет е и протокол за ПТП № *****/28.06.2022, видно от който процесното ПТП е настъпило на АМ Т., ПВ „****“, изход от гр. Б., посетено е на място от органите на МВР, като в протокола е вписано и че са причинени материални щети, т.к. водачът се удря в ОС „мантинела“, както и че при проверка за употреба на алкохол е установена концентрация 1,50 на хиляда.

Безспорно между страните и видно от представените писмени доказателства за периода 12.03.2022 – 11.03.2023 г. за МПС с ДКН **** е имало сключен валиден договор за застраховка „ГО“ с „Армеец“ АД.

Ищецът е представил още Договор за възлагане на обществена поръчка от 2018 год. с изпълнител „Юпитер 05“ ООД, като на последния е възложена дейността по доставка и монтаж на ограничителни системи в Район Ю., в едно ценово предложение.

Видно от платежно нареждане от 13.01.2023 год., ответникът е заплатил по банкова сметка на ищеца сумата от 1806 лв.

По делото е назначена и изслушано заключението на СТОЕ, вещото лице по която посочва, че нанесените увреждания на ограничителна стоманена единична предпазна ограда за пътища тип „мантинела“, нанесени в процесния участък от пътя могат да се получат в следствие на удар с дясната част на автомобил в процес на напускан на пътното платно от автомобила. Общата стойност на нанесените материални щети е в размер на 1935, 60 лв. с ДДС. Стойността на 20 м. компрометиран парапет продаден на пунктовете за вторични суровини е в размер на 59, 69 лв.

Съдът счита, че експертизата следва да бъде кредитирана като компетентно изготвена от лице разполагащо със съответните специални знания и неоспорена от страните.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните **правни изводи**:

Предявен е иск с правно основание чл.432, ал.1 от КЗ (в сила от 01.01.2016г.) и чл. 86, ал.1 от ЗЗД. Съдът намира така предявеният главен иск за допустим, а по същество за основателен, предвид следното:

Увреденото лице може да предяви пряк иск срещу застрахователя на причинителя на вредата, като с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие отговорността на застрахования за причинени от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. За да се ангажира отговорността на застрахователя по чл. 432 ал. 1 от КЗ, е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя. Наред с това следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди. Отговорността на застрахователя е обусловена от отговорността на застрахования деликвент, като застрахователят дължи обезщетение за вредите, доколкото застрахованият е отговорен спрямо увреденото лице за репарирането им.

От събраните по делото доказателства се установи, че на 28.06.2022 год. е настъпило ПТП на АМ Т., пътен възел ***, изход от гр. Б. , с участието на лек автомобил с ДКН ****, за който към този момент е имало сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" при ответното дружество. Горните факти са безспорни между страните. Безспорно е още и, че са причинени вреди, вкл. техния размер. Както беше посочено ответникът не оспорва, че на посочената в ИМ е настъпило ПТП в посочен участък от пътя, механизма на ПТП, наличието на валидно застрахователно правоотношение по ЗЗ ГО, вкл. че от ПТП са настъпили вреди.

При така установените факти по делото съдът приема, че са налице всички материални предпоставки за възникването на имуществената отговорност на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на прекия причинител на увреждането, съответно за вземането на увредения срещу застрахователя.

Основното възражение на ответника е, че с извършеното плащане е погасил напълно дълга си към ищеца, т.к. от реалната пазарна стойност на щетата следвало да бъде приспадната сумата, която може да се реализира от предаване на демонтираните компрометирани съоръжения в пункт за вторични суровини.

Действителната стойност в случая на причинените имуществени вреди на пътните принадлежности – 20 метра предпазна ограда, към деня на настъпване на застрахователното събитие е 1935, 60 лева /с ДДС/, установена от неоспорената СТОЕ.

Размерът на реалната стойност на вредата в случая е определен по средни пазарни цени към датата на увреждането. Принципът на пълната обезвреда, действащ и по отношение на застрахователя, чиято отговорност е реципрочна на тази на делинквента, изисква обезщетението да се определи в размер на действителната стойност на увреденото имущество. За действителна се смята стойността, срещу която вместо застрахованото имущество може да се купи друго със същото качество, а за възстановителна, цената за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество. Това е определението на понятията дадено в разпоредбата на чл. 402 КЗ-възстановителна застрахователна стойност е стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. Иначе казано, ще се дължи пазарната стойност на увреденото имущество, тъй като това е стойността, срещу която може да се купи друго такова, със същото качество. В този смисъл е и константната практика на ВКС, която макар и формирана при действието на КЗ /отм./ е приложима, тъй като принципът на обезвредата възприет от отменения закон е възпроизведен и в новия закон /пр. решение № 235/27.12.2013г. по т. д. № 1586/2013г.

на ВКС, II ТО, решение № 209/30.01.2012г. на ВКС по т. д. № 1069/2010г., II ТО, определение № 156/27.03.2015г. по т. д. № 1667/2014г. на ВКС, II т. о. и други/.

В случаят ищецът твърди пълна увреда, докато ответникът с оглед възраженията си за приспадане вторичната стойност на увредените съоръжения, по-скоро приема частична такава. Според съда по делото безспорно се установи да е налице пълна увреда, налагаща демонтиража на увредените и монтажа на нови стоманени предпазни огради, т.е. дължима е пазарната стойност на вредите към момента на увредата, без овехтяване. Доказателства в противна посока в процеса не са ангажирани. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника, че от исковата стойност следва да бъде приспадната сума, която би била получена от ищеца при реализирането на увреденото имущество на пазара за вторични суровини – метали. В процеса не се твърди или доказва такава сума действително да е била реализирана от страна на ищеца посредством продажба именно на увредените мантинели. Липсва и законово основание за твърдяното приспадане. Както беше посочено, при вреди на имущество застрахователното обезщетение се определя в размер на действително претърпените вреди към момента на увредата до уговорената в полицата застрахователна сума, като липсва каквото и да е основание за приспадане на суми.

В процеса е безспорно установено, че ответното дружество е платило част от това общия размер на вредата, а именно – 1806 лева, поради което искът се явява основателен и доказан за пълния предявен размер от 129,60 лева.

Съгласно разпоредбите на чл. 429, ал. 2, т. 1 и т. 2 и ал. 3 от КЗ в застрахователното обезщетение се включват пропуснати ползи, които представляват пряк и непосредствен резултат от непозволено увреждане, и лихви за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на ал. 3, където е предвидено, че лихвите за забава на застрахования по ал. 2, т. 2, за които той отговаря пред увреденото лице, се плащат от застрахователя само в рамките на застрахователната сума (лимита на отговорност). В този случай от застрахователя се плащат само лихвите за забава, дължими от застрахования, считано от датата на уведомяването от застрахования за настъпването на застрахователното събитие по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 КЗ или от датата на уведомяване или на предявяване на застрахователна претенция от увреденото лице – която от двете дати е най-ранна.

В случая с исковата молба се твърди, представяйки се доказателства, че ищецът е отправил заявление за изплащане на размера на нанесената му щета с писмо изх. № ****/05.12.2022 год. за настъпилото застрахователно събитие на 28.06.2022 год. Датата на уведомяването, видно от приложеното копие от обратна разписка е 07.12.2022 год. Ето защо лихва за забава върху главницата следва да бъде присъдена от тази дата.

По разноските:

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК в полза на ищеца следва да бъдат присъдени сторените разноски в размер на 50 лв. – заплатена държавна такса, 100 лв.-депозит за вещо лице и юрисконсутско възнаграждение, в размер на 150 лв.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД “Армеец” АД, ЕИК ***** да заплати на Агенция “Пътна

инфраструктура“, ЕИК *****, Областно пътно управление-Я. сумата от 129,60 лв., обезщетение за причинени имуществени вреди , в резултат на настъпило на 28.06.2022 год. застрахователно събитие по ЗЗ“Гражданска отговорност“, ведно със законната лихва за забава , считано от 07.12.2022 г. до окончателното изплащане.

ОСЪЖДА ЗД“Армеец“АД, ЕИК *****, да заплати на Агенция “Пътна инфраструктура“, ЕИК 00695089, Областно пътно управление-Я. сумата от 300 лв. – разноски за настоящата инстанция.

Решението е постановено при участието на М. Ж. Г., ЕГН ***** - трето лице помагач на страната на ответника.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред ЯОС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Ямбол: _____